

dødsrigets porte, og trækker de fangne sjæle ud i friheden. Fra nu af står himlens døre åbne for alle mennesker, for Gud tilgiver vores synd!

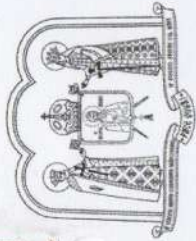
Himmelfarten og Pinsen

Efter at Jesus er genopstanden, er Han ofte sammen med disciplene. Efter 40 dage fortæller Han dem, at de skal gå rundt til alle lande og gøre alle folkeslag til Hans disciple, og døbe dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Derved bliver disciplene *apostle*, som betyder udsendinge.

Men inden de tager afsted, skal de vente på at Helligånden kommer til dem. Så bliver Jesus taget op til himlen, hvor Han skal sidde ved Gud Faders højre hånd. Og det er ikke kun Jesus, der skal sidde sammen med Faderen. Han ønsker, at vi alle skal komme til Gud og forene os med Ham.

Ti dage efter, hvor apostlene er samlede, kommer der tunger af ild ned over deres hoveder, og man kan høre en mægtig susen. Det er Helligånden, der kommer ned over apostlene. Omkring dem står der folk fra mange forskellige lande, som er på pilgrimsfærd til Jerusalem. Apostlene begynder at tale til dem på deres eget sprog, og pilgrimmene undrer sig, for hvordan kan apostlene have lært det? Men Peter minder dem om, at profeten Joel har forudsagt det.

Pinsen er starten på den kristne kirke. Kirken, som er for hele verden (katolsk = for alt og alle), og som har bud til alle mennesker (apostolsk). Jesus går ikke længere rundt i blandt os, men Han er fortsat til stede i kirken og i den hellige nadver.

RUMÆNSK PATRIARKAT

DEN RUMÆNSKE ORTODOKSE METROPOLITAN I TYSKLAND, CENTRAL EUROPA OG NORDEUROPA
RUMÆNSKE ORTODOKSE BISKOPPER I NORDEUROPA

RUMÆNSKE ORTODOKSE PARISH

„FØDSLEN AF PROFET SANKT JOHN BAPTIST OG DEN HØJE MARTYR SANKT JOHN DEN NYE AF SUCEAVA”
I HERNING, DANMARK

Faurholtvej 9; 7430 Faurholt – Ikast, DANMARK
Tel: + 45 50135069

<http://www.parohiaortodoxaromana-herning.dk/>
preotcasian@yahoo.com

Beskrivelse af ritualer og religiøse liv

Herning - 2010

Gudstjenesten om søndagen

Vi kalder gudstjenesten om søndagen for Den Hellige Liturgi. De fleste søndage følger man Den Hellige Johannes Chrysostomos liturgi fra ca. år 400. Kirken har altså brugt denne gudstjeneste i 1.600 år!

Gudstjenesten er delt i tre dele: 1) Forberedelsens gudstjeneste, 2) Ordets gudstjeneste og 3) Nadverens gudstjeneste.

1) Forberedelsens gudstjeneste

Inde ved siden af alteret forbereder præsten gudstjenesten ved først at tage præstedragten på. Så skærer han små stykker af brødet, som skal ofres, og for hvert lille stykke nævner han et navn, han beder for. Samtidig vil *læseren* og måske andre medlemmer af menigheden læse tidebønnerne, imens kirkegængerne kommer ind og beder foran ikonerne og tænder lys.

2) Ordets gudstjeneste

Der bliver nu åbnet ind til alteret, og præsten eller *diakonen* tilrøger alter, ikoner og troende med velduftende røgelse.

Man beder "*den store litani*", som er en bøn til Gud om at hjælpe os med alle de vigtigste behov for de troende og for samfundet.

Der bliver sunget tre hymner, som kaldes antifoner. Midt i den tredje antifon (*saligprisingerne*), går præsten, diakonen og altertjeneren i en række ud af alterrummet med *alterbogen* (som indeholder de fire evangelier), lys og røgelseskar. Det kaldes den "*lille indgang*". Lyset stilles midt i kirken. Præsten beder, lægger alterbogen på alteret og velsigner. Lyset bæres ind.

Nu synger man dagens troparier, som er hymner, der handler om den fest, kirken fejrer den dag, eller de hellige man mindes den dag.

Man synger *den trehellige sang*: "Hellige Gud, Hellige Stærke, Hellige Udødelige – forbarm dig over os".

Læseren går ind til alteret med Bibelen og bliver velsignet. Han kommer tilbage og læser fra dagens epistel (et af de breve som Paulus eller de andre apostle skrev). Derefter synger alle Halleluja-hymnen, mens der tilrøges.

Lyset stilles ud i kirkerummet, og så læser diakonen eller præsten dagens tekst fra evangelierne. Bagefter prædiker en af dem over teksten (ikke i alle kirker).

Denne del af gudstjenesten slutter med en bøn for katekumenene, som er under oplæring, fordi de endnu ikke tilhører Kirken, men gerne vil optages i den.

3) Nadverens gudstjeneste

Menigheden synger nu "*Kerub-hymnen*" (keruber er blandt de højeste engle, og de synger foran Gud). Imens tilrøger diakonen og kirkeværgen samler penge ind til kirken.

Præsten, diakonen og altertjeneren går i en række ud af alterrummet med *offerkarene* (som indeholder nadveren), lys og røgelseskar. Det hedder "*den store indgang*". Præsten beder en del af *den store litani*.

Så synger alle i kirken Trosbekendelsen.

Præsten beder om, at de troende løfter deres hjerte op til Gud, og alle synger "Hellig, Hellig, Hellig er Herren Sebaot, hele jorden er fuld af hans herlighed!", sammen med serafjerne (engle) i himmelen.

Præsten læser nu de ord, som Jesus sagde, da han indstiftede nadveren, og han beder tre gange Helligånden om at komme ned over de hellige offergaver og menigheden svarer amen hver gang. Den tredje gang bøjer alle i menigheden sig ned til jorden og tilbeder Herrens legeme og blod. Det hedder *epiklesen*.

Herefter synger alle hymnen til Den Hellige Gudfødterske Jomfru Maria "*Værdigt og ret at prise dig salig Gudfødterske*".

Så synger man *Fadervor*, og lyset bæres ud i kirken.

Nu modtager præsten og diakonen nadveren. Når lyset er båret ind i alteret igen, beder alle om at være værdige til at modtage Herrens legeme og blod. Kirkens medlemmer stiller sig på række med krydsede arme og modtager nadveren efter tur, imens alle synger med på nadversangen. Når man har modtaget nadveren, kysser man nadverkarret og går hen og får *antidoron*, som er brød og vin, så nadveren kommer ordentligt ned i maven. Man må kun modtage nadveren, hvis man har skriftet og ikke har spist eller drukket efter kl. 24 om natten.

Menigheden takker ved at synge "vi har set det sande lys". Til sidst velsigner præsten, hvorefter alle i kirken efter tur kysser korset og igen modtager antidoron.

Gudstjenesten slutter med at kirkevæggen eller en anden fra menigheden læser tre afsluttende bønner.

Derefter er der normalt kirkekaffe, hvor man spiser og hygger sig sammen.

Den Hellige Nadver

Den Hellige Nadver har en særlig stor betydning for os. Det er det vigtigste, der sker under den hellige liturgi om søndagen.

Vi tror, at vi under nadveren modtager Jesus' eget kød og blod. Det smager ikke sådan, men det er den gave Gud giver os. Under liturgien bliver vinen og brødet forvandlet til Jesus' egen krop. Vi modtager altså det allermost hellige, der findes!

Nadveren er mad både for sjæl og krop, og ligesom al anden mad styrker det os og giver også os hellighed.

Samtidig får vi nadveren til forladelse for vores synder, og på den måde hænger nadveren også sammen med skrifte.

Tilsammen hjælper det os på vejen til guddommeliggørelse, hvor vi kommer Gud nær.

Jesus Kristus har indstiftet den hellige nadver, og derfor gentager præsten de ord Jesus sagde før den sidste nadver.

Dåben og myronsalvningen

Jesus indstifter dåben ved sin dåb.

I dåben forsvinder man i vandet, hvor man ikke kan trække vejret, men så dukker man op igen og trækker vejret påny. Den gamle udgave af én selv dør, og man bliver født igen til et nyt liv, ligesom Jesus døde på korset og derefter genopstod. Dåben renser den gamle synd væk, så man kan leve det evige liv i Kristus.

Uanset om man er barn eller voksen, skal præsten dykke én helt ned i vandet tre gange i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Straks efter dåben, går præsten videre til *Myronsalvningen*. Præsten salver den døbte med myronsalven, som dermed får Helligånden som gave. I det Gamle Testamente var de store profeter og konger salvede, men i den ortodokse kirke er alle salvede, og har dermed muligheden for at være Jesu apostle, som kan fortælle andre mennesker om sandheden.

Myron er en olie, der indeholder 40 forskellige udtræk fra planter, hvilket symboliserer Helligåndens mange forskellige gaver. Præsten tegner kors med salven på pande, øjne, øren, læber, bryst, hænder og fødder, mens han udtaler: "Dette er seglet på Helligåndens gave. Amen".

Ægteskabet

Hellighed er ikke noget man selv ejer og har, men noget Gud giver til alt Han har skabt. Derfor kan vi bede om, at præsten velsigner vores hus, køretøj, dyr og meget andet.

Det er også meget vigtigt, at to kærestes, der ønsker at dele deres liv med hinanden i et ægteskab, kommer til kirken for at få deres indbyrdes kærlighed velsignet af Gud. Det betyder også, at deres kærlighed ikke bare skal handle om, at de er "vilde" med hinanden, men at kærligheden mellem dem skal være dyb og langtidsholdbar – kærligheden skal være hellig. Jesus sagde, at mand og kvinde skal blive "ét kød", så de ikke længere er to adskilte mennesker, men en enhed.

Gud velsignede Adam og Eva og sagde: "Bliv frugtbar og mangfoldige og opfyld jorden". Ægteskabets mysterie handler altså også om at få børn. Sex er også en hellig gave fra Gud, og derfor må den ikke misbruges.

Under brylluppet udveksler bruden og brudgommen først ringe, som jo er tegn på at de hører sammen. Bagefter bliver de kronet med en martyrkrone, fordi man i ægteskabet må ofre sig for den anden. Og så drikker de begge af en kop med vin, da de skal dele livet med hinanden.

Man bliver gift for livet, men nogle gange kan det ske, at den ene dør, eller at ægteskabet går i stykker. Fordi vi mennesker er svage, og kommer til at synde, så er der mulighed for, at man kan blive gift for anden gang, og måske endda for tredje gang, men ikke flere gange.

Kernefamilien – far, mor og børn – er en meget vigtig del af det kristne liv.

En familie er ligesom en lille kirke. Fars og mors opgave er ikke kun at sørge for, at børnene får mad og drikke og har tag over hovedet, men også at lede dem på livets vej, og livets vej er Guds vej. Børnenes opgave er ikke kun at tage imod fars og mors omsorg og vejledning, men det er også at kunne sige tak og at ære far og mor (det 5. bud).

Alle i familien må øve sig i kærlighed til hinanden. Manden at tænke på sin kone og sine børn før sig selv, og konen at tænke på sin mand og sine børn før sig selv. Og børnene skal også lære at tænke på de andre før sig selv.

Kærligheden binder familien sammen

Når en mand og en kvinde vælger at blive gift, er de tit forelskede i hinanden. Fra det øjeblik, hvor de først begynder at elske hinanden, vil deres kærlighed hele tiden forandre sig. Selve forelskelsen fordampes som regel efter et års tid, men i et godt ægteskab vil deres kærlighed med tiden blive stærkere og dybere, de vil leve mere og mere for hinanden, og de vil lære hinanden mere at kende. Børnene vil være frugten af deres kærlighed, og udfordringer og problemer vil ikke svække men styrke deres bånd til hinanden.

Det er bedst for familien, hvis forældrene

elsker hinanden

er fælles om at tro på Gud

har et fælles liv i den lokale kirkes menighed

ønsker flere børn sammen

sørger for at deres børn lærer om Kristus

har meget kontakt med børnene

kan styre hvilke påvirkninger børnene bliver udsat for

og giver sig god tid i hverdagen.

Nogle gange går det galt, og faren og moren bliver skilt. Det er en stor sorg for børnene, og også for mange forældre ikke synes at familien er lige så vigtig, som børnene synes. En anden grund til det er, at forældre går meget op i deres arbejde, så de ikke synes de har så meget tid til at tænke på ægtefælle og børn. Nogle gange kan en skilsmisse være uundgåelig for eksempel, hvis en af forældrene ikke kan lade være med at slå. Men mange skilsmisser kan undgås, hvis forældrene bliver bedre til at lytte til hinanden og lytte til Guds ord.

Selvom faren og moren bliver skilt, så er det stadig deres opgave, at børnene vokser op på den bedst mulige måde. Det kan godt være de ikke elsker hinanden, men de kan behandle hinanden pænt, og vise respekt for hinanden. På den måde kan de samarbejde om børnene.

Trosbekendelsen

Bibelen

Den hellige bog Bibelen er det vigtigste vidne om den kristne tro. Ordet bibel kommer fra græsk og betyder bog. Bibelen består af to dele. Det gamle testamente og det nye testamente. Det gamle testamente indeholder jødernes hellige skrifter, som de kristne deler. Det nye testamente handler om Kristus.

Det Gamle Testamente

Der findes flere udgaver af det gamle testamente. I den ortodokse kirke bruger vi Septuagint. Ordet betyder 70 og det skyldes vist nok, at den græske konge i Ægypten Ptolemæus den 2. (død 246 år før Kristi fødsel) bad 72 lærde jøder om at oversætte den jødiske Tora til græsk. Oversættelsen tog mere end 100 år!

Men jøderne blev ved med at tilrette deres hellige bøger. Specielt efter Jesus var blevet korsfæstet, ønskede de at sløre profetierne om, at Jesus skulle være Kristus. Jøderne venter stadig på, at Messias skal fødes. Alligevel er der nyere oversættelser af det gamle testamente, som bruger versioner af Toraen, som er kommet efter Kristus, og som derfor ikke er lige så nøjagtige som Septuagint.

Det Nye Testamente

Det nye testamente, som vi kender det, er blevet samlet i midten af 300-tallet, men de skrifter, som det består af, er skrevet tidligere. De ældste af skrifterne er Paulus breve. De fire evangelier om Jesu liv har været fortalt fra mund til mund, og er blevet skrevet ned senere.

Udover de fire evangelier, var der mange andre fortællinger om Jesus. Dem kalder man for apokryfe, hvilket betyder, dem der er skjult og udeladt. Der var for eksempel Filipsevangeliet og Jakobs Forevangeliem og mange andre. De skrifter, som kom til at indgå i det nye testamente, er dem som Kirken anså for at være det bedste vidne om Kristus. Jakobs Forevangeliem har også stor betydning for Kirken, men er ikke et lige så sikkert vidne, som de andre evangelier. Man kendte også evangelier, der var mere eventyragtige folkefortællinger, og som var mere underholdende end sandfærdige. Og så var der evangelier, som var imod Kirkens lære, og som ofte blev brugt af andre trosretninger.

Hvordan man skal læse Bibelen

Bibelen er ikke en videnskabelig rapport. Det kan man se ved, at der er små unøjagtigheder, når man sammenligner det ene evangeliem med det andet. Kirken er ikke bange for at sige, at evangelierne er nedskrevet af almindelige mennesker. Bibelen er skrevet for troende, og den kan kun forstås rigtigt af dem, der har tro. Det betyder ikke, at den bare skal forstås symbolsk. Når der står, at Jesus vækkede døde mennesker til live, så er det sandt – og vigtigt! Andre ting skal ikke forstås bogstaveligt – for eksempel at Gud skabte verden i løbet af 6 døgn a 24 timer.

Man er nødt til at læse Bibelen i sin helhed og med tro i hjertet for at forstå! Når Jesus for eksempel siger, at man skal hade sin bror, hvis man vil følge Jesus, så er det ikke fordi Han glemmer kærlighedsbuddet. Det er fordi "hader" i den sammenhæng får en anden betydning: nemlig at det allervigtigste er at følge Jesus/Gud, og selv ikke kærligheden til éns bror skal være vigtigere. Derfor, når du skal læse Bibelen, så gør først korsets tegn foran dig, som en bøn om at Gud må hjælpe dig med at forstå.

Faderen, Sønnen og Helligånden

Der findes kun én Gud. Han har skabt dig og mig. Han har skabt rummet, stjernerne, planeterne, vandet, jorden, luften. Han har skabt planter, dyr og mennesker.

Det eneste Gud ikke har skabt, er Ham selv. Gud har altid været der. Ingen har skabt Gud.

Vi siger "Han" om Gud, men Gud er hverken han eller hun. Grunden til at vi siger han, er at vi mangler bedre ord.

Gud er kærlighed, men hvad er kærlighed? Det er, når man elsker en anden person. Selvom der kun er én Gud, så er Gud delt i tre personer: Faderen, Sønnen og Helligånden, der elsker hinanden. Gud er tre-enig.

Det tror vi, fordi sådan har Gud vist sig for os. Han har vist sig som Jesus Kristus, der kom ned til os på jorden. Han har vist sig som Helligånden, der talte til profeterne, og som kom til disciplene i pinsen. Og Han har vist sig som Faderen, og det er fra Faderen, at Sønnen og Helligånden kommer.

Fader, Søn og Helligånden er altid enige. De er jo ikke adskilt fra hinanden. Men samtidig er de forskellige. Det er engang blevet sagt, at Sønnen og Helligånden er ligesom armene på kroppen.

Det er ikke noget et menneske, bare kan forstå og forklare. For os er det et mysterium, som vi kan grunde over og glæde os over, og forsøge at tage til os.

Når vi skal sige kort, hvad vi tror på, så gør vi det med trosbekendelsen:

Trosbekendelsen	Forklaring
Jeg tror på én Gud, Faderen den almægtige	Gud er en enhed ligesom en krop, hvor Faderen er hovedet. Gud har al magt over alt, som Han kan vælge at bruge som Han vil.
Skaberen af Himmel og Jord, alt det synlige og det usynlige	Gud har skabt den verden vi lever i, de verdener vi ikke kender, og hele Gudsriget. Han har skabt det vi kan sanse, og også det vi ikke kan sanse med vores øjne, ører, hænder og så videre.
Og på én Herre Jesus Kristus, Guds enbårne søn	Vores Herre og øverste præst er Jesus Kristus, som ikke kun er enebarn men også er født enestående.
Som er født af Faderen før alle tider, lys af lys, sand Gud af sand Gud	Faderen har født Ham af sig selv, før verden overhovedet blev skabt. Han er lys ligesom Faderen er lys, og Han er sand Gud fordi han er en enhed med Faderen.
Født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen, og ved hvem alt er blevet til	At han er født betyder, at Han ikke er skabt, men at han er præcis samme slags som Faderen – nemlig den eneste Gud, som har skabt alt.
Og som for os mennesker er nedsteget fra himlen og er blevet kød ved Helligånden og Jomfru Maria og er blevet menneske	For os menneskers skyld er Jesus Kristus kommet ned fra Himmelen til os på jorden. Han har ladet sig føde som menneske, og det betyder at Han har fået en krop som os andre mennesker. Som menneske er Han født af Jomfru Maria. Hendes graviditet er forårsaget

<p>Som for os er korsfæstet under Pontius Pilatus, har lidt og er blevet begravet og er opstanden på den tredje dag efter skrifterne</p>	<p>af Helligånden.</p> <p>Jesus Kristus blev korsfæstet, hvor Han led frygteligt til Han døde og blev begravet. Men på den tredje dag opstod Han igen fra graven som et levende menneske, hvilket man kan læse om i Bibelen.</p>
<p>Og opfor til himmelen, sidder ved Faderens højre hånd, hvorfra Han skal komme at dømme levende og døde, og på hvis rige der ikke skal være ende</p>	<p>Så farede Han op til himmelen, og der sidder Han på Gud-faders højre side. En dag, når tiderne er forbi, skal han dømme alle mennesker, om de skal være med Ham i Gudsriget, eller om de ikke skal være med ham, og Hans rige skal vare evigt.</p>
<p>Og på den Hellige Ånd, Herren og livets giver, som udgår fra Faderen, og som med Faderen og Sønnen tilbedes og forherliges og som har talt ved profeterne</p>	<p>Helligånden er også Herre og Gud, og har også været med til at skabe livet. Helligånden kommer fra Gud-faderen, og Ham beder vi til og glædes over, ligesom med Faderen og Sønnen.</p>
<p>Og på én Hellig, Katolsk og Apostolsk Kirke</p>	<p>Vi tror også på Kirken, som er Hellig – det vil sige uden synd. Kirken er katolsk, hvilket vil sige, at den er der for alle mennesker i hele verden. Og den er apostolsk, fordi Jesus har sagt at de troende skal give det glade budskab videre til andre mennesker, så de også kan blive troende.</p>
<p>Jeg bekender én dåb til syndernes forladelse</p>	<p>Der er kun én dåb, den som man får i Kirken (men det kan godt foregå i det fri), og dåben giver mennesket tilgivelsen for deres synder. Dåben giver os frihed.</p>
<p>og forventer de dødes opstandelse, og den kommende evigheds liv</p>	<p>Vi tror på at alle mennesker skal genopstå ligesom Jesus gjorde, og at vi kan leve for evigt i Kristus.</p>

Kristus bliver født

Kristus, som har skabt al ting, lader sig føde i den største fattigdom, og lader sig prise af hyrder, som går på marken om natten. Vi ville nok synes, det var mere naturligt, hvis Han lod sig føde i den største luksus omgivet af konger og kejsere. Men det gjorde Han på en måde også, for Han var omgivet af hele sit skaberværk. Og for Gud er der ingen forskel på en hyrde og en konge, for Han elsker dem nøjagtig lige meget. Alt er skabt smukt, men det er ikke det skabte, vi skal tilbede, men Skaberens!

Gud elsker hele verden, og derfor sendte Han sin Søn, for at enhver som tror på Ham, skal leve for evigt. Gud har givet os en sjæl, der ikke dør ligesom vores krop. At sjælen lever, betyder at den er sammen med Gud. Gud tvinger ikke nogen til at tro, for Gud har givet os frihed til at vælge.

Jesus er Kristus, som grækerne siger, og Messias som jøderne siger. Det betyder Den Salvede, som skal frelse os. Jesus Kristus kaldes også for "Ordet", fordi han fortæller os om det glædelige budskab (evangelium), at Gud tilgiver vores synder, og at vi er frelst. Da Jesus bliver 30 år, tager Han rundt og besøger hele det jødiske folk og også jødernes nabofolk, og fortæller dem om frelsen.

I den gamle pagt skulle jøderne leve efter moseloven. Jesus kommer med en ny pagt, som betyder, at mennesket får del i Guds nåde og Guds Sandhed, som ellers var skjult. På den måde lægger Gud Loven i vores hjerter, og giver os endnu mere frihed, så mennesker ikke længere skulle være slaver af lovens ord, men leve efter lovens ånd – altså det der er meningen med loven.

Korsfæstelsen og opstandelsen

Alle kristne bruger korset som deres fælles tegn. På en måde er det mærkeligt, for korset bruges jo til at dræbe mennesker med, men for os er det et tegn for evangeliet (som på græsk betyder "det glade budskab"). Vi blander sorgen med glæden: Jesus døde på et kors om fredagen. Om søndagen står Han igen op fra graven!

De sidste ord Jesus siger, er "Min Gud, hvorfor har du forladt mig?" Jesus er både Gud og menneske, og Gud kan ikke forlade sig selv. Men han dør som menneske, fordi han er et rigtigt menneske, og føler sig forladt, ligesom alle andre ville føle, hvis de hang på et kors.

"Min Gud, hvorfor har du forladt mig?" er også de første ord i salme 22 fra det gamle testamente, og det er ikke tilfældigt. Jesus begynder at synge den salme, fordi den er en forudsigelse om Messias og beskriver Jesus situation. Det minder Han jøderne om.

Da Han dør, bliver himlen mørk, der kommer jordskælv, og forhængene inde i jødernes tempel flænges fra øverst til nederst. Det har været meget skræmmende at opleve. Det har været endnu mere skræmmende, at der kom levende mennesker ud af gravene! Men for disciplene, Gudsmoder Maria og de andre, der elskede Jesus, var det mest skræmmende, at deres elskede konge, mester, præst og Gud dør! De følte sig ligeså forladt som Jesus!

Om søndagen går Hans mor sammen med andre kvinder ud til graven, og de finder at den kæmpestore sten, der lukkede indgangen, er blevet trukket til side, og at graven er tom. De bliver bange for at nogen har stjålet Hans krop, men de husker også, at Jesus faktisk havde fortalt dem, at Han ville genopstå, og de husker hvordan Jesus flere gange havde vækket mennesker op fra døden.

Som et rigtigt menneske faldt Jesus ned i dødsriget, hvor Djævelen holdt de dodes sjæle fanget på grund af deres synd. Djævelen blev sikkert glad over at have fanget Jesus, men han blev sikkert mere overrasket, da han opdagede, at det var selve Gud Den Almægtige, der var kommet på besøg. Jesus sprænger